

Abstracts

På baggrund af feltforskning blandt deltagere og ansatte ved en række rapprojekter undersøger denne artikel brugen af rapmusik i socialt integrationsarbejde med etniske minoritetsunge ud fra et musikanthropologisk udgangspunkt. Ved at belyse de særlige diskursive omstændigheder, der synes at indramme forståelserne af, hvorfor produktionen af rapmusik er egnet som socialt integrationsværktøj, fokuseres der med blik for forhandlingerne af personlige, politiske og sociale aspekter på hvordan ytringsfrihed spiller op imod folkeoplysning og repressiv tolerance. På denne baggrund diskuteres det, hvordan projekternes socioøkonomiske målsætninger påvirker deltagernes ytringer, og der stilles spørgsmålstegn ved, hvorvidt den musikalske og personlige agens, der er projekternes ideal, stemmer overens med de reelle ytrings- og handlemuligheder, som deltagerne tilbydes.

Based on field research among participants and employees at a series of rap projects, this article examines the use of rap music in social integration work among ethnic minority youth from the perspective of anthropology of music. By highlighting the specific discursive formations around the expediency of the production of rap music as a non-formal educational resource, the article focuses on the personal, political and social aspects of freedom of speech and the ways in which these are negotiated by repressive tolerance within the projects. On this background, it is discussed how the socio-economic aims of the rap-as-resource industry affect the participants' expressions, and it is questioned whether the musical and personal agencies that are ideally offered by the projects are consistent with the actual freedom of action and expression that becomes available to the participants.